

Despre procesul de evaluare, tipuri:

- ▶ **evaluarea instrumentală** realizată în condiții special create ce presupun elaborarea și aplicarea unor instrumente de evaluare (fișe/ grile de autoevaluare/ evaluare reciprocă etc.);
- ▶ **evaluarea non-instrumentală** realizată în circumstanțe obișnuite pe baza observării comportamentului persoanelor și a feedback-ului imediat, fără folosirea instrumentelor de evaluare;

Procesul de evaluare - în funcție de momentul evaluării, se disting:

- ❖ evaluarea inițială (predictivă) - se face la începutul unei etape (perioadă de supraveghere) și are ca obiectiv diagnosticarea, identificarea nevoilor și riscului cu scopul planificării intervenției;
- ❖ evaluarea continuă (curentă) - se face pe tot parcursul supravegherii, în timpul întreprinderilor sau altor demersuri ale consilierului și are ca obiectiv identificarea modului de conformare/respectare a condițiilor impuse.
- ❖ evaluarea periodică: se face la sfârșitul unei activități/unui program și are ca obiectiv verificarea gradului de structurare a cunoștințelor/abilităților/competențelor.
- ❖ evaluarea finală (cumulativă): se face la sfârșitul unei etape (perioadă de supraveghere) și are ca obiectiv verificarea - cantitativă și calitativă - a schimbărilor intervenite.

Raportarea individualizată la fiecare persoană care face subiectul activității de probațiune, este crucială pentru:

- ▶ **relația profesională** dintre persoana supravegheată și consilierul de probațiune;
- ▶ evaluarea **nevoilor criminogene**, a factorilor de risc și ai celor protectivi, în vederea estimării riscului de recidivă, de periculozitate socială și autovătămare;
- ▶ evaluări și estimări ale **riscului** cu rol esențial atât în elaborarea planului de supraveghere cât și în cazul asistării psihosociale;
- ▶ stabilirea celor mai adecvate, eficace și eficiente **metode de supraveghere** a respectării măsurilor și obligațiilor impuse de către instanță;
- ▶ **diagnosticul social**: dacă nu individualizăm vom generaliza nepermis. În asemenea circumstanțe diagnosticul poate fi dificil de formulat sau, va reflecta generalizările și “etichetele” stereotipurile noastre culturale și valorice. În ambele situații, diagnoza poate fi greșită sau măcar simplistă, motiv pentru care și soluțiile, intervenția pot să fie viciate.

Abordare individualizată

- ▶ **pentru intervenția psihosocială:** considerarea și abordarea persoanei supravegheate ca individualitate, pot fi deosebit de importante pentru:
 - ▶ imaginea și stima de sine a persoanei supravegheate,
 - ▶ pentru sporirea încrederii în capacitatea sa de a îndeplini măsurile și obligațiile impuse de instanță în sarcina sa,
 - ▶ pentru construirea și dezvoltarea motivației sale în/pentru schimbarea comportamentului.